

havt med Hensyn til Grundloven hist og her, og af hvilke der vistnok findes adskillige hos de ærede Medlemmer, komme frem med det Samme. Jeg tror, man kan sige, at Alle have de saadanne Onsker (Som: Alle have de Feil). Ja, hvis man betragter Grundloven som et Ideal, saa er det naturligvis en Feil, naar man har saadanne Onsker. Men jeg er overbevist om, at man ikke vil holde sig dertil alene, og der ligger Faren. Er man imidlertid fuldstændig vis paa, at man virkelig vil holde sig dertil, og har man ikke nogen Betænkelighed ved en fuldstændig Omlægning, saa erkjender jeg, at det i og for sig er den allerfortrinligste og mest rationelle Vej at faa ind paa. Hvis man derimod gyser tilbage for dette, hvis man ikke vil gaa ind paa Grundlovsforandringernes Omraade, men vil nøies med at gaa den almindelig Lovgivningsvej, saa er det vist noget tvivlsomt, om ikke den Vej, Regeringen her har antydet, om end ikke i ethvert enkelt Punkt, saa dog i det Væsentlige, er den naturligste og fornuftigste at gaa. Man opfylder derved ganske vist ikke Grundlovens Bud, det maa man fuldstændig erkjende, men man kommer det dog langt nærmere end det nuværende, man siger: Der er en Grundse, udover hvilken vi ikke kunne drive det Spillerum, som Grundloven giver, vi kunne ikke finde os i, at Kredse naae til over det Dobbelte. Meningen med denne Vej maatte jo være den, ikke at blive staaende ved det, som dette Forslag foreskriver, men efterhaanden, som en Kreds maatte naae til et lignende Forhold, da at foretage en Omlægning og saaledes successtve komme dertil. Det er en Maade, som idetmindste jeg for mit Vedkommende i det Væsentlige ogsaa vilde tiltræde, og det kan vel heller ikke siges Andet, end at efter det Forslag, som Regeringen har fremlagt, vil der komme en nogenlunde ligelig Repræsentation for de enkelte Dele af Landet frem. For Liden er det jo saa, at Forholdet mellem Befolkningen og Valgkredsens Antal er som 19,612 til 1, altsaa fjerner sig betydeligt fra det ved Grundloven foreskrevne; men denne overordentlige Feil fremkommer væsentlig derved, at der er det aldeles skrigen Misforhold tilstede for Kjøbenhavns Vedkommende, som i Folkemængde er $\frac{1}{3}$ af Riget, at Gjennemsnittet for Beboerne af hver Valgkreds er 26,139, siger og skriver Sex og Lyve Tusinde Et Hundrede og Ni og Tredive; for Østifterne udenfor Kjøbenhavn er Forholdet 18,419 til 1, for Sjælland 19,300 til 1. Saaledes er det nu. Efter Regeringens Udkast vilde Forholdet blive dette, at Kjøbenhavn vilde gjennemsnitlig faae 18,100 Indbyggere for hver Kreds, Østifterne 18,037, altsaa noget nær det Samme, og Sjælland 18,880 altsaa noget Mere, men alle disse tre Rigets Hoveddele vilde dog noget nær blive stillede paa samme Maade. saae mellem 18 og 19,000 Indbyggere for hver Valgkreds, og det er i og for

sig, forekommer det mig, ikke noget ubilligt Forhold. Man kan naturligvis indvende derimod, at det er ikke Grundlovens Ordning, thi derved faae Kredse steds et Gjennemsnit af over 18,000 istedetfor omtrent 16,000, men det kan jo dog vel ikke paastaas, at noget over 18,000 ikke skulde være omtrent 16,000. — Det forekommer mig iøvrigt, at der vilde være megen Grund til ikke at lade Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds, saaledes som Regeringen har foreslaaet, kun komme til fremtidig at udgjøre 2 Kredse hver paa mellem 26 og 27,000 Mennesker; naar man dog foretager en Deling Kredsen i det Diemed at staffe en større Kretsferdighed tilstede, saa er det dog virkelig kun meget approximatot, at man naaer Kretsferdigheden — enten $\frac{1}{18000}$ eller som Gjennemsnit for Landet $\frac{1}{18000}$ — naar man skaber to Kredse, hver paa over 26,000, og tilmed naar man erindrer, at det er for en Kreds, der er i overordentlig stærk Stigen, idet navnlig den ene Del, Frederiksberg Sogn, der nu er 26,510, aldeles utvivlsomt inden saa Nar vil være op i Kretsferdighederne; der er ingen Tvivl om, at Frederiksberg vil stige i langt stærkere Forhold end endogsaa Kjøbenhavn. Jeg kan ingenlunde finde, at Kretsferdigheden er stet Fyldest derved, at Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds kun bliver delt i to Kredse. Hvis man delte den i tre, vilde Kretsferdigheden omtrent ske Fyldest; disse Kredses Indbyggerantal vilde blive ubetydeligt under Middeltallet, idet der vilde komme tre Kredse paa 17,677, altsaa med andre Ord paa det nærmeste 18,000, og naar man tilmed tager i Betragtning, at denne Kreds, navnlig Frederiksberg, inden meget kort Tid vil være langt større, saa er der dog virkelig al mulig Opsdring til at gjøre dette. Jeg erkjender imidlertid fuldkommen, at der ogsaa kan være megen Rimelighed for, saaledes som det fra flere Sider allerede er fremhævet, at lade ogsaa visse Kredse i Sjælland faae en Forøgelse, nemlig den i Skanderborg Amt. I de Kredse er der nemlig det samme Misforhold tilstede. Ogsaa der er der 3 Kredse paa henholdsvis 25,685, 25,097 og 22,600 Mennesker. Ganste vist vilde man her komme noget bort fra det Princip, Regeringen har lagt til Grund for sit Udkast, men det forekommer mig dog, at der vilde kunne være nogen Anledning til at gaa den Vej. Derved vilde jo ogsaa Forholdet mellem Østifterne og Sjælland blive bevaret, hvis man lagde en Kreds til der. Nu er det, som sagt, 47 til 45, efter Regeringens Udkast er det 48 til 46 og efter det, jeg antyde, vilde det blive 49 til 47, altsaa stadig holdende sig paa den samme Grund. At Kjøbenhavn er maadelig fyldestgjort ved 13 Kredse, er jeg væsentlig enig med det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Bajer) i, og i for sig kan jeg som Rigsdagsmand for Kjøbenhavn ikke Andet end i høi Grad glæde mig, hvis